

Scrisoare din Basarabia

Grigore Vieru

Cu vorba-mi strâmbă și pripită
Eu știu că te-am rănit spunând
Că mi-ai luat și grai și pită
Și-ai năvălit pe-al meu pământ.
În vremea putredă și goală
Pe mine, frate, cum să-ți spun,
Pe mine m-au mințit la școală
Că-mi ești dușman, nu frate bun.
Din Basarabia vă scriu,
Dulci frați de dincolo de Prut.
Vă scriu cum pot și prea târziu,
Mi-e dor de voi și vă sărut.
Credeam ca un noroc e plaga,
Un bine graiul cel sluțit.
Citesc azi pe Arghezi, Blaga -
Ce tare, Doamne-am fost mințit!
Cu pocăință nesfârșită
Mă rog iubitului Isus
Să-mi ierte vorba rătăcită
Ce despre tine, frate, am spus.
Din Basarabia vă scriu,
Dulci frați de dincolo de Prut.
Vă scriu cum pot și prea târziu,
Mi-e dor de voi și vă sărut.
Aflând că frate-mi ești, odată
Scăpai o lacrimă-n priviri
Ce-a fost pe loc și arestată
Și dusă-n ocnă la Sibiri.
Acolo-n friguroasa zare,
Din drobul mut al lacrimii
Ocnașii scot și astăzi sare
Și nu mai dau de fundul ei.
Din Basarabia vă scriu,
Dulci frați de dincolo de Prut.
Vă scriu cum pot și prea târziu,
Mi-e dor de voi și vă sărut.